

Spomladi bo v Belgradu

Velika italijanska umetnostna razstava

„Portret v posameznih stoletjih“

Pred nekaj dnevi se je mudil v Belgradu član italijanske vlade grof Volpi di Misurata za namenoma, da tu uredi organizacijo velike italijanske umetnostne razstave, ki bo letošnja spomlad. Ta razstava bo nosila ime »Portret v posameznih stoletjih«.

Ta velika in reprezentativna razstava italijanske umetnosti v Belgradu bo spadala med največje umetniške dogodke pomladanske sezone.

v Belgradu tridesetih

Napredek jugoslovanske prestolnice od leta 1930 do današnjega dne ga je prijetno presenetil. Pravi, da je posebno srečen, da mu je vlada kraljevine Italije naložila prijetno dolžnost, da osebno uredi organizacijo te velike prireditve.

Grof Volpi di Misurata, ki ga je italijanska vlada določila za predsednika razstave italijanskega portreta v posameznih stoletjih, ki bo prihodnje pomlad v Belgradu, je zbral okrog sebe zastopnike jugoslovanskega časopisa, da jim pojasni značaj in namen te prireditve.

dobo od 16. do 17. stoletja. Na belgrajski razstavi bodo razstavljena dela vse italijanske umetnosti, razkazana bo

vsa zgodovina Italije

od zgodnjega srednjeveškega Rima do naših dni in sicer v veličastni obliki. Ker so še v teku pogajanja in ker še proučujejo načine o prevozu tolikšne dimenzije, da je njihov prevoz težak, grof Volpi zaenkrat še ni mogel sporočiti popolnega seznama portretov, ki bodo v Belgradu razstavljeni. Izjavil je pa, da bodo na tej ogromni prireditvi zastopani prav vsi veliki mojstri. Izzvati bodo samo taki, ki so omejili svoje delo na nazidne dekoracije. Poleg najslavnejših prsnih kipov, ki so nam ostali iz časov starega Rima, in poleg slik iz Pompejev bodo tudi kipi iz slonove kosti iz srednjega veka. V svetlih dvorinah muzeja kneza apVla, ki bodo obložene z bogatimi draperijami, bo mogoče občudovati slike Pisanello, Mantegna, Antonela da Messine, Polajela Filipa, Lipija Piera, umetnine Francesca Bottie-

Rdeča roka grabi na vse strani

General rdeče vojske ne mara več nazaj v Rusijo

Oni, ki so se izneverili v zadnjih letih rdečemu režimu Rusije, so bili v veliki večini sovjetski diplomati, ki jim je ruska vlada poverila nalogo, da »spreobračajo« ljudi k boljševizmu predvsem tudi v inozemstvu. Med njimi so tudi takšni, ki niso pustili sovjetskih trinogov na cedilu zaradi tega, češ da v tujini niso mogli zaradi težav, na katere so naleteli, ničesar doseči, pač pa so »dezertirali« zato, ker so se sami prepričali, da boljševizem ne more zmagati in da je že vnaprej obsojen na propast, če zaradi drugega ne, pa vsaj že zaradi krutega, nečloveškega načina, kako vodi boj doma v Rusiji in v zamejstvu. Vsi tisti pa, ki tudi v tujini ne delajo po volji rdeče Rusije, se seveda tudi ne smejo nič več vrniti nazaj v domovino boljševizma, in se tudi nočejo, ker predobro vedo, kaj jih čaka.

Evropska javnost je zvedela med drugimi tudi za to, kaj je bilo s sovjetskim generalom Krivickim, ki ga je boljševiška oblast poslala na Francosko, da tam prevzame večjo količino vojnega materiala. Krivicki je bil član komunistične stranke in je nosil tudi odlikovanje reda Rdeče zastave. On je res prišel na Francosko, na veliko začudenje sovjetskih oblastnikov pa se je zvedelo, da se ne namerava več vrniti v Rusijo, tudi če ga še bolj vabijo iz Moskve.

cella, Rafaela in Andrea del Sarta. Zastopani bodo nadalje beneški mojstri od Gendila do Tintoretta, od Lorenza Lotta do Paola in Giorgionija, od Tiziana do Veronesa. Zastopani bodo tudi mojstri kiparstva, Donatello, Micheangelo. Mimo da Fiesole, Desiderio da Settignano, Verocchio Laurana, Benvenuto Cellini in Alessandro Vittoria. Ožja, toda izbrana skupina bo zastopana 16. in 18. stoletje Bertinija in Guidarenia, Gislandija in Paninija, Tiepola in Longia. Razstavo bodo izpopolnila najslavnejša imena 18. stoletja kakor Canova, Apiani Cremona, Favreto Fattori ter Boldini. Razen brezimnih iz najstarejših časov bo zastopanih najmanj 90 mojstrov, ki bodo na razstavi v Belgradu predočili vso italijansko preteklost. Priljubljenost te izredne zbirke bo pomnožena s svojo ikonografsko zanimivostjo. Prikazani bodo mnogi papeži in kralji, ženske, ki so zaslovele s svojo lepoto, politične osebnosti, umetniki in književniki. Navedli bomo samo nekatere izmed: Virgilia, sv. Frančiška Asiškega, Dantea Alighierija, Maachiavelia in Uga Foscola, Cosima in Juliana de Medici, Ferdinanda Aragonskega in Stefana Colono, Domenica Cimarosa in Cerdia.

Veličastna razstava bo trajala približno šest tednov. Z grofom Volpijem je bil v Belgradu tudi grof Barbantini, največji italijanski strokovnjak za umetniške razstave in organizator zadnjih velikih italijanskih razstav, posvečenih Tizianu in Tintoretu, ki sta bili umetniška dogodka svetovnega pomena.

Mali Japončki v generalski, oziroma admiralski uniformi, ki naj bi jih navdušila, da bi šli za zgledom svojih očetov.

Fordova sreča

Znameniti tovarnar avtomobilov, Ford, se je nekoč sam vozil z avtom, ki mu je v nekem zapuščenem kraju popolnoma odpovedal. Nikakor ga ni znal spraviti naprej, pa se pojavi k sreči neki brezposelni mehanik, pregleda in popravi avto in spravi motogata iz zadrege. Ford mu je bil tako hvaležen, da mu je dal na izbiro: 3000 dolarjev takoj ali do smrti mesečno podporo po 150 dolarjev. Siromak se je odločil za 3000 dolarjev, Ford pa ga je ozmerjal, češ, da je zelo neumno izbral.

»Jaz že vem, kaj delam,« je rekel potepuh. »Vi imate tako srečo v posliah, da bi jaz gotovo že drugi mesec umrl in tako spravil iz vas samo 150 dolarjev!«

Radio

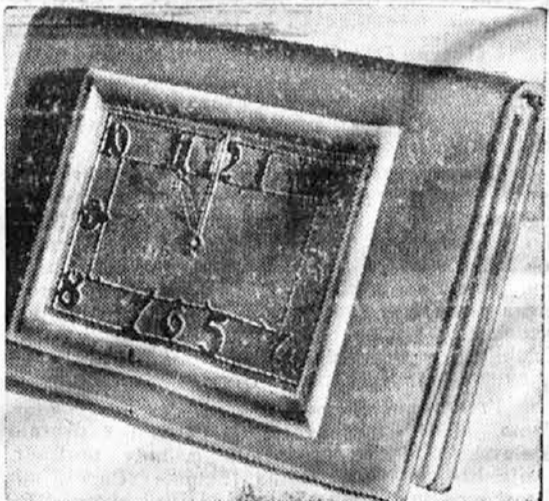
Programi Radio Ljubljana

- Ponedeljek, 10. januarja: 12 Pisana trata (ploščec) — 12.45 Vreme, poročila — 13. Cas, spored, obvestila — 13.20 Mojstri plesne glasbe (ploščec) — 14.15 Vreme, borza — 18 Zdravstvena ura: Preprečevanje kužnih bolezni (g. dr. Anton Breclj) — 18.20 Po domače (ploščec) — 18.40 Kulturna kronika: Umetnostni spomeniki Notranjske (g. Marjan Marolt) — 19. Cas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Zanimivosti — 30 Spomini na Joh. Straussa (ploščec) — 20.15 Rezervirano za prenos — 20. Cas, vreme, poročila, spored — 21.15 Lahka glasba: Strmel-kvartet učit. abiturientov.

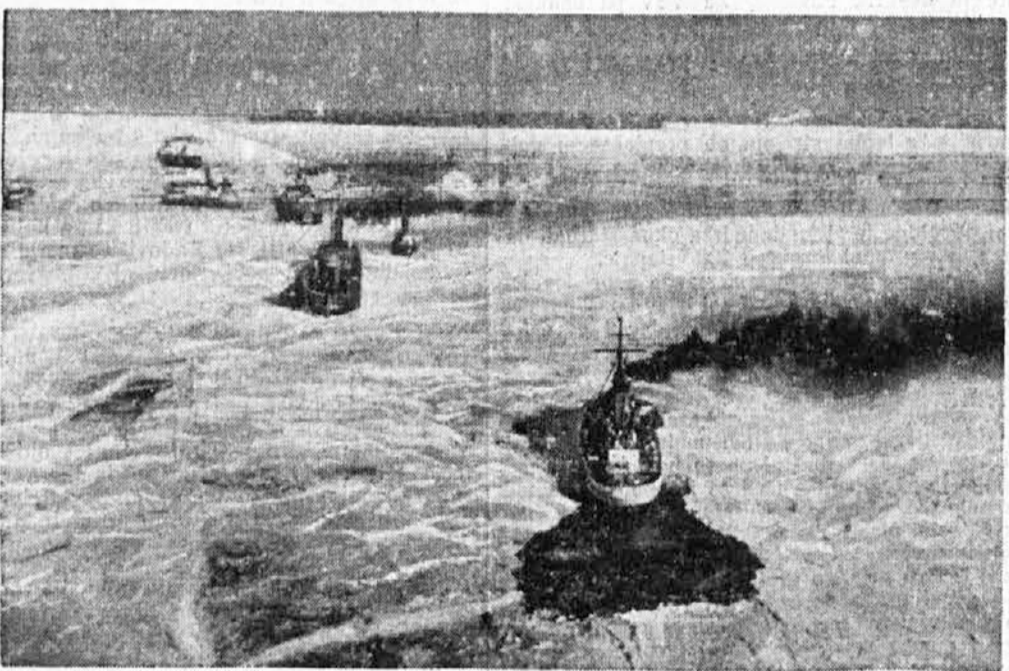
Kongres brezbožnikov v Londonu

Že nekaj časa svetovna javnost ve za to, da sojevati nameravajo organizirati v letošnjem aprilu v Londonu kongres brezbožnikov. Te vesti so — čisto naravno — izzvale posebno med Angleži srdite proteste, posebno že zato, ker so si za takšno stvar boljševiki izbrali ravno največje evropsko mesto London. Angleška vlada se temu javnemu mnenju ni podvrkla tudi ni sklenila, da prepove brezbožniški kongres v Londonu. Takoj so organizirali na Angleškem tudi velika protestna zborovanja, s katerih so poslali na merodajna mesta ogorčene resolucije proti takšnemu kongresu. V eni teh resolucij stoji napisano tudi to, da je angleška vlada s tem, da ni izdala odloka o prepovedi tega kongresa v Londonu, izmaličila smisel besedi svoboda, kajti če ne bi vendar ne mogla dovoliti takšne nentoralne manifestacije.

Posebno so poudarjali na teh shodih, da imajo boljševiki po tem kongresu brezbožnikov namen imenovati pri vseh svojih poslaništvih v tujini brezbožniške odposlance. Če pa že ne pri svojih poslaništvih, pa morda celo pri inozemskih zunanjih ministrstvih, kakor se je n. pr. to zgodilo v Španiji in v Mehiki. Ti brezbožniški odposlanci bi vodili vso nadaljno protiversko propagando po zgledu, kakor to dela protiverska ustanova v Moskvi.

Po najnovejši pariški modi imajo ženske na svojih torbicah tudi ure.

Letos je zgodaj zavladal velik mraz tudi v ameriških Združenih državah. Slika kaže, kako se ladje prebijajo skozi zamrznjene reke.

M. Jacoby - R. Leigh:

90.

Poročnik indijske brigade

»Zato je torej Surat kan pobečnil! Prelomil je besedo in pomoril vse neoborožene vojake!...«
»Moramo za njim! Saj ne more biti še daleč!«
»Ne moremo jih preganjati... Zatekli so se v gore... Nima-mo upanja, da bi se z njimi mogli spoprijeti v odprtem boju...«
Geoffrey je še enkrat vzkliknil:
»Toda, saj vendar ne moremo stati tu kar tako, ne da bi kaj začeli!«
Warrenton mu je pogledal v oči:
»Pri živem Bogu: sedemindvajseti polk indijske brigade ne bo miroval, dokler se ne maščuje za svoje tovariše, za vse nesrečne nedolžne žrteve! Indija bo premajhna za Surata, da bi se mogel v njej skriti pred nami! Našli ga bomo, naj zbeži kamorkoli!«

neko svojo oddaljeno sorodnico, s katero bi morala odpotovati domov na Angleško.
To so bili najhujši dnevi v njenem življenju. Trpela je ne le, ker je na tako strašen način izgubila očeta in prebila tiste grozne dneve med obleganjem v Chukotiju, marveč jo je zelo bolelo tudi vse, kar se je odigralo med njo, Geoffreyem in njegovim bratom Perryjem. Vedela je, da ima rada samo Perryja, toda strašno težko ji je bilo, kadar se je morala spomniti Geoffreyja, ki ji je rešil življenje in ki se je tako plemenito vedel do nje in do svojega brata. Od tistega dne, kar jo je Geoffrey rešil gotove smrti, ga ni več videla. Perry se je vrnil v Loহারo, da bi ji sporočil o očetovi smrti in da jo je po pogrebu odvedel v Kalkuto. O Geoffreyju je vedela samo toliko, da so ga s posebno nalogo poslali na mejo.
Zdaj v Kalkuti je komaj kdaj šla iz hiše. Pod večer je vsak dan prihajal k Warrentonovim Perry. To so bili edini trenutki, ko je mogla pozabiti na vse strašne ure iz nedavne preteklosti. Tedaj je spet začutila, da je mlada, da ji je namenjeno še živeti in da bodo zanjo še prišli srečni dnevi.
Ta čas so se Angleži že bojevali na Krimu s Francozi in Turki proti Rusom.
Kalkutki guverner sir Macefield je moral na zahtevo londonske vlade poslati del svojega vojaštva na krimsko bojišče. Indijska brigada je kljub temu še ostala v svojih obmejnih garnizijah, samo sedemindvajseti njen polk so prestavili v Kalkuto. Vojaki naj bi se tam odpočili, toda od častnikov niti eden ni smel na dopust v Anglijo. Zaradi tega so sklepali, da bo vojni val zajel tudi Indijo.
V začetku septembra se je major Geoffrey Vickers vrnil s svojim malim konjeniškim oddelkom v Kalkuto h polku, kamor ga je poklical guverner sir Macefield.

ODHOD NA KRIMSKO BOJIŠČE
Preteklo je nekaj mesecev.
Sedemindvajseti polk indijske brigade je bil prestavljen v Kalkuto. V Chukoti so Angleži poslali nove oddelke, toda Indijci niso trdnjave niti enkrat več napadli. Surat je svojo vojsko umaknil. Ničeh ni mogel izvohati, kje se skriva. Bal se je kazni, katero so mu Angleži pripravljali.
Nekaj stran od trdnjave, na pol poto do reke, je bilo zdaj pokopališče padlih žrtev. Tam je bil pokopan tudi polkovnik Campbell.
Geoffrey Vickers je ves ta čas vodil ogledovalne pohode na meji ozemlja, ki je bilo pod angleškim pokroviteljstvom. Perryja pa so dodelili k skrivni obveščevalni službi v Chukotiju.
Na dan po očetovem pogrebu se je Elizabeta vrnila v Kalkuto, kjer je živila v hiši polkovnika Warrentona in čakala na

Ko je dospel v mesto, je takoj odšel v guvernerjevo palačo, da bi poročal.
Macefield ga je pristrčno sprejel:
»Dragi moj Vickers, kakor vidim, ste že vse preboleli. Rano... in vse drugo! Vi ste pravi vojak!«
Vickers se ni hotel pogovarjati o Elizabeti in Perryju, ko je začutil, kam meri guverner.
»Sire, poklicali ste me...«
Guverner se je zresnil in mu odgovoril:
»Da, dragi moj Vickers, Imam za vas važno novico, ki vas bo nedvomno razveselila. Indijska brigada je premeščena... na Krim! Jutri se boste z oddelki generala Warrentona vkrcali na ladje, da odidete tja. Indijska brigada je določena za Balaklavo... Pravijo, da je to nekako prekleto gnezdo... Ali ste že kdaj slišali za Balaklavo?... Tam so se vgnezdili Rusi...«
Geoffrey je gledal guvernerju naravnost v obraz:
»Sire, dovolite mi pripombo, da se čudim tej zapovedi ministra. Konjeniki sedemindvajsetega polka so že zdaj zdeseterjeni, saj so dovolj pretrpeli v Chukotiju. Res ne razumem...«
»Takoj boste razumeli... Sedemindvajseti se pri Sebastopolju, pri Baklavi ne bodo bojevali proti Rusom, temveč... proti...«
Ko je Vickers zaslislal to osovraženo ime, se je stresel in toliko, da ni planil pokoncu.
»Proti komu?«
»Proti Suratulu!«
»Kaj je...«
»Da!«
Guverner ga je ustavil, preden je izgovoril, kar je hotel.
»Ne vem, ali vam je znano, da je Surat po klanju v Chukotiju pobečnil iz države?«
»Vem, sire,« je odgovoril Vickers. »In je dobro naredil, da je pobečnil.«
»V poročilu, ki sem ga prejel, mi sporočajo, da je Surat kan pobečnil k Rusom in je zdaj v glavnem stanu grofa Volonova... pri Sebastopolju... pri Balaklavi...«
Geoffrey je zamrmral:
»To je zelo zanimiva novica!«